

[Hauch.]

kan have haft en Anelse derom, forekommer det mig dog at være en forkert Maade, man har affattet alt dette paa. Jeg skulde ikke have draget det Spørgsmaal frem, dersom den højtærede Landbrugsminister ikke havde givet Anledning dertil ved den indskudte Bemærkning: dersom Pengene slaar til. Hvis det viser sig, at de ikke paa langt nær slaar til, har man stillet Landmændene noget i Udsigt, som de ikke faar, og det kunde sikkert have været nyttigt, om det konservative Folkeparti paa et tidligere Tidspunkt var blevet gjort bekendt med den Mulighed, at Pengene ikke slaar til.

Dernæst vender jeg mig til den højtærede Indenrigsminister, og jeg skal da først sige til den højtærede Minister, at det foreslaaede Tilskud til Sygehusene, som eventuelt for Viborg Amts Vedkommende kunde andrage en 200 000—250 000 Kr. i Aar, da i hvert Fald ikke kommer som en Krisehjælp, for det kommer jo ikke Skatteyderne til Nytte i dette Skatteaar — jeg maa forudsætte, at det ikke er Meningen, at der skal finde en Tilbagebetaling Sted af disse Penge —, saa som Krisehjælp betragtet i den øjeblikkelige Situation kan den højtærede Indenrigsminister sikkert ikke have tænkt sig det. Dertil kommer, at det kun er i Aar, disse Penge ydes.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at det interesse-rede mig at høre, at den højtærede Minister pludselig, om jeg saa maa sige, opkastede sig til en Slags Hovedordfører ikke alene i de Spørgsmaal, som ligger indenfor den højtærede Indenrigsministers Omraade, men i al Almindelighed. Jeg bemærkede, at det skete paa et Tidspunkt, da den højtærede Statsminister var fraværende fra Salen, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Indenrigsminister betragter sig som værende den rette Stedfortræder, naar Statsministeren er fraværende. Det vilde slet ikke falde udenfor det, som er naturligt for den højtærede Indenrigsminister at tænke paa, men den højtærede Indenrigsminister kastede sig med Mod, med den Frimodighed, som er karakteristisk for ham, ind i Krisedebatten. Jeg skal gøre Forsøg paa at følge ham og gøre nogle Bemærkninger i Tilknytning til Ministerens Udtalelser.

Man maa være opmærksom paa, at det, der er Fejlen ved dette Forslag — jeg har haft Lejlighed til at sige det før i Nærværelse af den højtærede Indenrigsminister i denne Bygning, men under andre For-mer end i Dag — det, der er Grundfejlen,

er, at naar man har ydet denne Krisehjælp og Virkningerne er forsvundet, fordi Pengene er brugt, er man i alt, hvad der angaar Udgiftsniveauet her i Landet, ganske paa samme Sted, som da man begyndte. Det er det, som er Grundfejlen. Dersom man vilde foretage sig noget, som virkelig kunde betyde noget for Landbruget, skulde man ind i en Politik som den, vi har givet Udtryk for i vore Lovforslag. Den højtærede Indenrigsminister var saa venlig at bemærke overfor mig, at vi fra Venstres Side ikke havde tænkt paa Dækning i Forbindelse med disse Spørgsmaal. Den højtærede Minister ved dog meget godt, at det ikke er rigtigt, at der gennem den Forhandling, som er ført i det høje Folketing, er gjort Rede for, hvordan man fandt det naturligt at skaffe Dækning: af Statsregnskabet og det mulige Overskud, der bliver til næste Aar, og gennem en Lüksusbeskatning. Jeg havde Lejlighed til i min Tale i Formiddags at henpege paa, at der endnu ganske utvivlsomt — det kan man se, naar man ser sig om — er Mulighed for gennem en Øgelse af Lüksusbeskatningen at øge Statsindtægterne. Det var disse Veje, vi for vort Vedkommende ønskede at gaa. Den højtærede Indenrigsminister brugte en Udtalelse, der lød omtrent saaledes, at han kunde udtrykke, hvad jeg havde udtalt, saadan og saadan. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister, at han lader mig selv udtrykke, hvad jeg vil, og lader Rigsdags-tidenden fortælle, hvad jeg har sagt, for den Oversættelse, den højtærede Indenrigsminister foretager, tror jeg ikke, jeg kan være tjent med.

Den højtærede Indenrigsminister var saa venlig at minde mig om, at jeg er Formand for Foreningen af jyske Landboforeninger, og fremsatte en beklagelig Udtalelse, han havde hørt i en Stue et eller andet Sted, hvor han nu har færdes, og som gik ud paa, at der var Landmænd, som beklagede, at det var mig, der var Formand for de jyske Landboforeninger, ikke en anden i og for sig meget fortræffelig Mand. Ja, jeg skal ikke indvende noget imod, at det kunde have tiltalt den højtærede Indenrigsminister, men nu er det en Gang mig, der er Formand for Foreningen af jyske Landboforeninger, og jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa den Udtalelse, som blev vedtaget af de jyske Landboforeninger, og som stiller et bestemt Krav i nøje Kontakt med det Samarbejde, som Landboforeningerne har haft med Hus-